

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci jednal dne 9. února 2024 v neveřejném zasedání o stížnosti **Okresního státního zástupce v Olomouci** proti usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 21. 12. 2023, č. j. 3 T 109/2023–317, a rozhodl

takto:

Z podnětu stížnosti Okresního státního zástupce v Olomouci **se** podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu **zrušuje** napadené usnesení v celém rozsahu a Okresnímu soudu v Olomouci se **ukládá**, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 21. 12. 2023, č. j. 3 T 109/2023–317, bylo rozhodnuto tak, že podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu se věc popsaná v obžalobě Okresního státního zastupitelství ze dne 16. 11. 2023, č. j. 3 ZT 85/2022–72, vrací státnímu zástupci k došetření.
2. Toto usnesení nenabýlo právní moci, protože bylo napadeno včas podanou stížností Okresního státního zástupce v Olomouci, kterou odůvodnil tak, že s napadeným usnesením soudu a argumentací, kterou své rozhodnutí odůvodňuje, se neztotožňuje. Oproti názoru soudu je třeba konstatovat, že v průběhu přípravného řízení se jak policejní orgán, tak státní zástupce zabýval otázkou bezbrannosti oběti, přičemž z provedeného šetření nevyplývá žádná skutečnost, která by svědčila o přítomnosti znaku „bezbrannosti“ u jednotlivých poškozených nezletilých dívek. V daném případě se nejednalo o děti předškolního věku či děti nějakým způsobem handicapované, u nichž by pachatel využil jejich bezbrannosti. V průběhu přípravného řízení byly podle názoru státního zástupce zjištěny takové skutečnosti, které dostatečně odůvodňují postavení obviněného před soud, přičemž je třeba uvést, že osoba obviněného byla i znalecky zkoumána, a to i z důvodu zjištění, zda je nutno ukládat ochranné opatření v podobě ochranného léčení, aby v budoucnu byla zajištěna ochrana společnosti proti případnému obdobnému jednání z jeho strany. Stanovenou právní kvalifikaci považuje státní zástupce za zcela přiléhavou. Má-li soud potřebu vyžádat zpracování znaleckého posudku ke zjištění stavu bezbrannosti poškozených, může takto učinit v rámci řízení před soudem, avšak ze strany státního zástupce je zajištění takového důkazu považováno za zcela nadbytečné a potažmo neekonomické. Vypracováním uvedeného znaleckého posudku, který v této věci není nezbytný, by se mohl neúměrně protáhnout průběh předmětného trestního řízení, natož pak v případě vrácení věci zpět do přípravného řízení z tohoto důvodu. Je třeba také poukázat na rozsudek Okresního soudu v Jeseníku, č. j. 6 T 27/2023-325 ze dne 20. 6. 2023, kterým byl obviněný odsouzen za v podstatě totožné jednání, jehož se dopustil na nezletilých dívkách stejného či podobného věku jako v nyní projednávané věci, přičemž právní kvalifikace v tomto rozsudku je stejná jako v obžalobě sp. zn. 3 ZT 85/2023, tedy obžalobě v projednávané trestní věci. V odůvodnění uvedeného rozsudku Okresního soudu v Jeseníku je mj. uvedeno, že projednávaným jednáním obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.

pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Za takto kvalifikovaný trestný čin byl obviněný jmenovaným soudem uznán vinným a odsouzen. Je zřejmé, že jmenovaný soud se zcela ztotožnil s uvedenou právní kvalifikací, přičemž je třeba zopakovat, že se jedná o téměř totožný skutek. Rozsudek sice dosud není pravomocný, když bylo ze strany obviněného podáno odvolání, avšak jen do výroku o trestu, když prohlásil vinu v plném rozsahu a soud jeho prohlášení přijal. Vzhledem k uvedenému je tedy třeba konstatovat, že věc byla státnímu zástupci soudem vrácena nedůvodně a s jeho argumentací, kterou své rozhodnutí odůvodnil, nelze souhlasit. Státní zástupce tedy závěrem navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě – pobočka Olomouc napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil a uložil Okresnímu soudu v Olomouci, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

3. Z podnětu podané stížnosti podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal stížnostní soud správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnostními námitkami státního zástupce je třeba přiznat důvodnost.
4. Podle názoru krajského soudu jako soudu stížnostního v daném případě byly v přípravném řízení objasněny základní skutkové okolnosti a věc byla v přípravném řízení v potřebném rozsahu objasněna z hledisek, která soud potřebuje pro svoje rozhodnutí. Byl tedy opatřen spolehlivý podklad pro projednání věci v hlavním líčení. Výsledky přípravného řízení prokazují skutečnosti, které naplňují všechny znaky trestného činu uvedeného v obžalobě. Byly rovněž zjištěny okolnosti rozhodné pro stanovení druhu a výměry eventuálního trestu či ochranného opatření, příp. nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy v penězích. Dokazování má probíhat zásadně až v řízení před soudem. Pokud okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí naznačuje, že se jedná o hraniční případ na pomezí zločinu pohlavního zneužití a zločinu znásilnění, tak má krajský soud za to, že takový závěr nelze učinit. Jednak je třeba zdůraznit, že pojem bezbrannost je pojem právní, tudíž znalec z příslušného oboru a odvětví nemůže činit závěr o bezbrannosti, jak požaduje okresní soud. Pokud pak jde o výklad pojmu bezbrannost, tak z dosud opatřených důkazů nevyplývá, že by se nezletilé poškozené v takovém stavu v rozhodnou dobu nacházely. Stejně tak má krajský soud za to, že z dosud zjištěných skutečností nelze učinit závěr, že by se jednalo o natolik intenzivní počínání ze strany obviněného, aby bylo na místě kvalifikovat jednání kladené obviněnému za vinu jako zločin znásilnění. Nezletilým poškozeným bylo v době, kdy mělo dojít k jednání kladenému obviněnému za vinu, přibližně xxx let. Z výpovědi matky poškozené S. D. vyplynulo, že se jí dcera svěřila, že je B. (obviněný) otravnej, že jí šahá na prsa a do rozkroku. Matka nezletilé na rozdíl od nezletilé neuvádí, že by se tak stalo na holém těle nezletilé. Dále uvedla, že aby nezletilá osahávání předešla, jde na WC. Dále uvedla, že se jí dcera zmínila, že to samé dělá i spolužačce Š. N., že jí sahá na prsa a do rozkroku. K tomu byla vyslechnuta matka Š. N. Veronika N., která uvedla, že k obviněnému měli důvěru, neměli s ním žádný problém, dcera o něm mluvila pěkně, nezaznamenala, že by si na jeho chování dcera stěžovala. Nezletilá Š. N. pak o osahávání na holém těle ze strany obviněného nevypráví. Naopak nezletilá A. B. uvádí, že ji obviněný osahával, ale ne přes oblečení, ale na holém těle, a takto osahával i ostatní holky, i Š. (soud předpokládá, že N.). Naopak svědkyně nezletilá D. B. uvedla, že ji obviněný osahával přes oděv a viděla, jak přes oděv osahává i Š. (N.). Svědkyně D. S. Š. vypovídala s delším časovým odstupem tak, že když k obviněnému v rámci hry přiběhla, šahal jí přes oblečení téměř na celé tělo, na zadek, prsa, rozkrok, břicho, ruce, nic při tom necítila, brala ho jako autoritu a řekla o tom matce. Svědkyně A. Š., se kterou se o tom svědkyně bavila s tím, že je to divné, vypověděla, že si pamatuje chvíli, kdy obviněný seděl u stolu na židli a oni měli k němu chodit ke stolu poznávat obrázky a její sestřenicí D. si vzal na koleno a viděla, jak jí zajížděl rukou do jejího rozkroku, hladil ji tam přes oblečení, zda se jí dotýkal i na jiných místech, si již nevzpomíná. Potom to řekla mamce a ta to řekla mamce D. Pokud jde o ni, tak když stála z jeho boku a poznávala obrázky, on ji hladil na přední části trupu v oblasti prsou. Pak byl podle ní kroužek zrušen, když to teta a mamka D. řekly ředitelce.

5. Bude tedy na soudu, aby provedl podrobné dokazování v hlavním líčení, důkazy poté vyhodnotil v souladu se zásadami trestního řízení a ve věci rozhodl.
6. S ohledem na shora uvedené krajský soud z podnětu stížnosti státního zástupce v souladu s ust. § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadené usnesení a uložil okresnímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 9. února 2024

JUDr. Lenka Konrádová v. r.
předsedkyně senátu